

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1882. Έστία. Έκδίδεται κατά κυριακήν. Έτος Δ'. Τόμος Η', 30 Σεπτεμβρίου 1879. Αριθ. 196 (144). Λεπτά 20. Αθήναι, γραφείον της Έστίας, δδός Σταδίου, αριθ. 6, 4ον, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφαγής διοικήσεως Θήρας κλ. επί Ήπαναστάσεως. — Μαγδαληνή (Μυθιστορία Ήουλιού Σαγδώ, βραδευθείσα παρά της Γαλλικής Ακαδημίας. Μετάφρασις Έλζης Σκάρλάτου Σούτσου). — Ο Έρσελ και τὰ ελικοκίνητα ατμόπλοια. — Απεικονίσις του δούκος Δε-λα-Ροσφουκώ, υπό του ίδιου γραφέως. — Νυκτερινά άσυλα εν Βερολίνω. — Γνώμαι και σκέψεις ήθικαι του δούκος Δε-λα-Ροσφουκώ. — Δάνειον πνεύμα. — Αλήθειαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' εβδομάδα.

1883. Συνέδριον τών Έλληνικών Συλλόγων. Πρακτικά της πρώτης αυτού Συνόδου, αυχρητοθήσεως εν Αθήναις εν έτει 1879. [Έξετυπώθησαν δαπάναις του φιλογέ- νους Χρηστάκη Ζωγράφου]. Έν Αθήναις, εκ του τυπογρα- φείου Πέτρου Περρή, 1879, 8ον, σ. κδ' και 324, φρ. 5. Περιεχόμενα: Τά πρό του Συνεδρίου. — Κανονισμός του Συνεδρίου. — Πρόγραμμα τών έργων. — Τά μετασχόντα του Συνεδρίου Σωματεία. — Προεδριον του Συνεδρίου. — Τη- τήματα. — Έπιτροπή του Συνεδρίου. — Πρακτικά. — Έκθεσις τών έργων του Τμημάτου. — Υπομνήματα: Έκθεσις τών έργων του εν Κωνσταντινουπόλει Έλλ. Φιλ. Συλλόγου. — Έκθεσις τών έργων του Συλλόγου προς διδουσι των ελληνικών γραμ- μάτων. — Περι μεταβολής του εκπαιδευτικού συστήματος επί το πρακτικόν. — Περι ενισχύσεως της ήθικης παιδαγω- γήσεως εν τοις Έλλ. εκπαιδευτηρίοις. — Περι γυναικείων φυλακίων. — Περι νομοθετικής κυρώσεως και προστασίας του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας. — Παίδευσις της χωρικής γυναικός. — Περι αναστάσεως και αναγεννήσεως της ήθικης γυμναστικής. — Περι βελτιώσεως της μέσης παιδεύ- σεως. — Περι συστάσεως έπιτηρείου τών Έλλ. Συλλόγων. — Καταστατικά πληροφορίας περι του Έλλ. πληθυσμού του νομού Αιθιου. — Περι διαδόσεως τών Έλλ. γραμμάτων παρά τοις ξενοφώνοις. — Έκθεσις τών έργων του Συλλόγου Βάρ- νης. — Περι της εν Αδριανουπόλει Έλλ. εκπαιδεύσεως. — Περι της εν Κύπρω εκπαιδεύσεως. — Έκθεσις τών έργων του Συλ- λόγου Θεσσαλονίκης. — Περι παιδεύσεως. — Έκθεσις της εν Κωνσταντινουπόλει Φιλεκπ. αδελφότητος της Κυζίκου. — Περι της εν Καισαρεία εκπαιδεύσεως. — Έκθεσις του Συλλό- γου Ραιδεστού. — Περι Σεβρών. — Περι της εν Κωνσταντι- νουπόλει Μακεδονικής Φιλεκπ. αδελφότητος. — Έκθεσις του Συλλόγου Λήμανου. — Περι του εν Θεσσαλονίκη διδασκαλείου. — Έκθεσις του Συλλόγου τών Κυριών Αθηνών. — Έκθεσις του εν Μασσαλία Συλλόγου. — Υπομνήμα του εμπορικού Συλλόγου Πατρών Έρμής. — Έκθεσις του Συλλόγου Παρνασσού. — Έκθεσις του Συλλόγου Βύρωνος. — Έκ- θεσις του Μουσικού και Δραματικού Συλλόγου. — Ιστορία της εν Κερκύρα Φιλαρμονικής Έταιρίας. — Έκθεσις του εν Κερκύρα Δραματικού Συλλόγου. — Περι ήθικου θεάτρου κλητού. — Έπιστολή Δ. Σεμιτίλου. — Έπιστολή Ε. Κα- στήρη.

1884. Έφημερίς τών φιλομαθών. Έτος ΚΖ', άρ. 8 Έν Αθήναις. Περιεχόμενα: Παρατηρήσεις εις τὰ Φιλο- λογικά Πάργρα του Φιλίππου Ήωάννου υπό Κ. Σ. Κόντου. — Θεάματα παρά τοις Ρωμαίοις υπό Δ. Πατσπούλου. — Το Μουσείον της Αλεξανδρείας. Αγγελία.

1885. Οικονομική Έπιθεώρησις. Έτος Ζ', φυλ. 79ον. Έν Αθήναις. Περιεχόμενα: Διόρυξις του ίσμου της Α- μερικής. — Μεταλλευτική ένωσις κεφαλαίου και έργα- τών. — Ο εν Έλλάδι τόκος επί τουρκοκρατίας υπό του κ. Μ. — Νυκτερινά άσυλα εν Βερολίνω. — Περι συνεταίρι- σμών υπό του κ. Ι. Π. Εσταζίου. — Έθνικα δάνεια του 1824 και 1825.

1886. Σωτήρ. Έτος Β', τόμου 6' τεύχος ια'. Έν Αθή- ναις. Περιεχόμενα: Λόγος περι του ιδιάζοντος χαρα- κτήρος και της άποστολής της Έλληνικής εκκλησίας, υπό Ν. Μ. Δαμάσκ. καθηγητού. — Κατάστασις του χριστιανι- σμού εν τώ Ρωμαϊκώ κράτει, από της εποχής του Διακλ- ησανού μέχρι της μοναρχίας του Μ. Κωνσταντίνου, υπό του Αρχιμανδρίτου Καλλιππίου Δημητριάδου, καθηγητού.

Περι της αληθούς χριστιανικής μητρός, υπό Β. Ν. Κρυσσα- κοπούλου, φοιτητού της θεολογίας. — Η Παλαιστίνη κατά τας ημέρας του Σωτήρος και τών Αποστόλων Αυτού, υπό Δ. Ζαχαρίου. — Ο άποθνώνων χριστιανός (ποιητική με- λέτη Α. Δαμαρτίνου) μετάφρ. Σ. Δ. Βάλλη. — Απομνηστικό

1887. Σεράπειον. Έν Αλεξανδρείαι, αριθ. 9. Περιε- χόμενα: Έπι του Νεφλου. — Ο έμπορος της Αθρής. — Αί εκ της φύσεως τέρψεις. — Ερανίσματα. — Διάφορα. — Άστεία. — Προβλήματα.

1888. Αθηναίς. Έτος Δ', άρ. 16 και 17. Έν Αθήναις. Περιεχόμενα: Οί εν Αθήναις έπαίται. — Παραδείγματα έξόντων τυφλών. — Μαχόμετ Γιακούδ Χάν. — Η Μέκκα. — Η Αμερικανική εις τών βόρειον πόλον έκδρομή. — Δι- δάσκαλος Κινέζος. — Μία τελετή εν Κωνσταντινουπόλει. — Μακροδιότης. — Η επιστήμη του βίου. — Ποικίλα. — Αί- νίγματα. — Γρίφοι.

1889. Χλωρίς. Έτος α', τεύχος Αδούστου και Σεπ- τεμβρίου. Έν Κωνσταντινουπόλει. Περιεχόμενα: Πο- λιτορχία της Κωνσταντινουπόλεως υπό τών Αράβων, υπό Edwin Grosvenor (συνέχεια). — Μουρίλλος ή ή διπλή συμφωνία (συνέχεια και τέλος). — Χαρακτήρ Ήουλίου Καί- σαρος, υπό Μιδόλλητων. — Η Σιθριανή νεάνις (συνέ- χεια). — Περι τών αναγκαίων προσόντων του συνδιαλέγε- σθαι, μετάφρασις εκ του γερμανικού (συνέχεια). — Αί σύγχρονοι Αθηναί. — Δύο φιλόσοφοι αντίθετων ιδεών. — Αλήθειαι. — Μαζή με σε κ' ή κόλασις. — Ο πλοίαρχος Dodero. — Οί γονεΐς παρά τοις Άσιανοίς. — Γαμβέτα. — Σόμικτα.

1890. Σύμπαν. Έτος Α', άρ. 7, 8 και 9. Έν Αθή- ναις. Περιεχόμενα: Οί μάρτυρες της τιμής. — Περι μέσης παιδείας. — Η εικόν του Βίκτωρος Οθωώ. — Ερωίς και άνάτος. — Εις εκείνην, υπό Μ. Γ. Χριστοφορίδου. — Συνοπτική επιθεώρησις. — Αλήθειαι. — Η παρά του Βόλγαν πόλις Νέον Νοβογόδρον. — Παιήσις. — Τηλεφώνου ορι- σμός.

1891. Μούσαι. Έτος Α', άρ. 15. Έν Αθήναις. Περιε- χόμενα: Δ. Παπαρηγόπουλος, υπό Ν. Δ. Κατσίκου. — Η εν Γερμανία αναγέννησις τών γραμμάτων. — Έπιστολή Στουρ- ζου. — Προσφώνησις Ν. Γ. Ήγγλση. — Καρδίας τραγωδία, υπό Ευγενίου Λάντς. — Ποικίλα. — Σπινθήρες. — Θεάτρον.

Η «Έφημερίς της Αδούστης» (αριθ. 266) ίδιμο- σίσεως μακράν κρίσιν περι της άρτίας έκδοθείσας μεταφρά- σεως «Νάθαν του σοφού» του κ. Αγγέλου Βλάχου, εξ ής αποσπώμεν τὰ επόμενα: «Η μετάφρασις ποιητικών έργων εις ζήτην γλώσσαν έχει άξιότητα τι το άκροσφαλές ή δε τή- ρησις της ποιητικής μορφής, πολύ δε μάλλον του μέτρου του πρωτοτύπου αυθένει κατά πολύ τας δυσκολίας της έρ- γασίας. Έκ τών δυσχερεστάτων δε προβλημάτων του είδους τούτου εΐνε ή εις την νέαν ελληνικήν μεταγλώττισιν κλα- σικού δράματος έτινος τών νεωτέρων γλωσσών. Η νέα Έλληνική γλώσσα έχει βεβαίως προς πλουτισμόν αυτής εις την διάθεσιν της τούς θησαυρούς της ελληνικής φιλολο- γίας: αλλά προς εύστοχον τών θησαυρών εκείνων χρησιμο- ποιήσιν υπέρ τών αναγκών της νέας γλώσσης άπαιτείται τέχνη ίδια, και τέχνη ουχι εύκολος. Η νέα ελληνική ουδέ δυνατόν, ουδέ πρέπον να έπαναχθῆ προς την αρχαίαν, — να όπισθοδρομηση κατά χλιετηριάδας. Δείον αυτήν, ως πάντα τα ανθρώπινα, ως πάντα τα ζώντα, εις τα πρόσω, και ουχι εις τα όπισω να βαδίση: όπως και ή έξασία εκείνη γλώσσα έφ' όσον όπηρξεν ό ελληνισμός και ό πολιτισμός αυτου, έξηκολούθησεν συμπροσέδουσα μετ' αυτου, μέχρις ου το όλον εστάθη, αλλά σταθην, και παρημασα. Η νέα γλώσσα άλλως τε προώδευσεν ήδη ίκανώς επί της υπό του Κοραή χαραχθείσας αυτή οδού. Η σχολαστική τάσις της αναστά- σεως της αρχαίας νεκράς γλώσσης δύναται να θεωρηθῆ ως έχκαταλειφθείσα: όπως και ή τάσις της αντίθετου ταύτη σχολής, ήτις προσεπάθει να ένθρονισή ως γραπτήν γλώσσαν την διεσφαρμένην δηλώδη διάλεκτον, ή μάλλον μίαν τών πολλών τοπικών διαλέκτων, ή κρῆμα τι εκ πασών τούτων. μετὰ ή και άνευ έξοβελισμού τών άπειρων παρεσσημασών τουρκικών, αλβανικών και ιταλικών λέξεων, λησματούσα ότι ιστορικώς ουδέμία τών εν λόγω διαλέκτων έσχε ποτε

τὴν τοιαύτην τιμὴν. Ταχέως ἀνεγνωρίσθη, ὅτι ἡ περίστασις, ὅτι ἡ λυρική ποιησις πολλοὺς μαργαρίτας δύναιται νὰ ἐπιδείξῃ ἐν ταῖς διαλέκτοις ἐκείναις, δὲν βραδύει καὶ τὴν ἀξιωσιν αὐτῶν ὅπως ἀπόδοσις γραπτῆ γλῶσσα, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα τῶν βλαυαρίων ἢ βορειογεωμανικῶν διαλέκτων δὲν καθιστᾷ παύτως προσφόρους ὡς γραπτῆν γεωμανικὴν γλῶσσαν. Σημειωτέον ὅτι ἡ καθαρεύουσα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀναπτυσσομένη καὶ ἀνυλοῦσα νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα ὁσημέραι ἀντικαθιστᾷ τὰς διαλέκτους ἐκείνας, οὐχὶ μόνον ὡς γλῶσσα τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων, ἀλλὰ καὶ ὡς γλῶσσα τοῦ λαοῦ· καὶ ὑπάρχει ἐπὶ τούτῳ περίπτωσις νὰ εἰπωμεν· ὁ, τι γίνεται, καλῶς γίνεται. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶνε ἄωρος, καὶ ἡ ἀτέλεια αὐτῆ παράγει τῷ συγγραφεῖ, ἰδίως δὲ τῷ δεδεσμευμένῳ μεταφραστῇ δυσχερείας, εἰς καταπόνησιν τῶν ὀστέων δὲν ἀρκεῖ ἡ πλήρης τῆς ἀρχαίας γλώσσης κατοχὴ, ἀλλὰ προσπατεῖται μεγάλη ἄσκηση καὶ λεπτὴ καλαισθησία, τοῦτ' ὅπερ δυσκολώτερον ἀποκτιτᾷται. Τί δὲ, ὅσκιμος πρόκεινται; ἔννοια τοῦ πνευματικοῦ, ἡθικοῦ ἢ ἠλικοῦ βίου, ἅς οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἐγίνωσκον, μεθ' ὅλων τῶν ἀνεξήλητων τῆς γλώσσης αὐτῶν πλοῦτος ἀπολύτως ἀσυμβίβαστα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς νεοελληνικῆς εἰσι τὰ δάνεια ἐκ τῶν νεωτέρων γλωσσῶν· ἀνάγκη ἡ λέξις νὰ πλασθῇ ὅσον ἔνεστι συμφωνιώτερον πρὸς τοὺς κανόνας τῆς ἀρχαίας γλώσσης, νὰ προταθῇ τοῦτέστιν εἰς κοινὴν ἀποδοχὴν τῇ ἀληθείᾳ τὸ ἔργον εἶνε κῆποιε δυσχερὲς· ἄλλως τε δὲ ἡ μέθοδος ἐνίοτε ἀπαράδεκτος καὶ ἰδίως προκειμένων ἔργων δραματικῆς ποιήσεως. Ἐδέησε νὰ προτάξωμεν τὰς ἀνωτέρω σκέψεις πρὶν ἢ υποβάλωμεν εἰς σύντομον ἐπίκρισιν τὴν προκειμένην μεταφράσιν τοῦ Νάθαν· καὶ ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ὁ εὐδόκιμος φιλόλογος κατενίκησε τὰς δυσχερείας μετὰ τῶσαυτῆς τέχνης, ὥστε ἡ μεταφράσις τοῦ ἀποδαινεῖ ὑπόδειγμα μεταφράσεως, ἰδίως ἐμμέτρου καὶ δραματικῆς, εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν ἢ γλῶσσα εἶνε τόσον πλήρης ζωῆς καὶ βέουσας, ὥστε μόλις τις ὑπομνησθεῖται ὅτι δὲν ἀναγινώσκει πρωτότυπον, καὶ διὰ σκηνητικῶν παραστάσεων οὐδὲ λέξεως ἤθελε χρεῖσθῆναι μεταβολῆ· αἱ λεπταὶ διαφοραὶ τοῦ ὕψους καὶ τῆς ἐκφράσεως τῶν διαφορῶν τοῦ δράματος προσώπων ἐτηρήθησαν μετὰ πολλῆς λεπτότητος χωρὶς ἐν τῷ διαλόγῳ νὰ πάσχη ἐκ τούτων ἡ καθαρότης τῆς γλώσσης· τὸ μέτρον εἶνε ἀφόρον καὶ προσήρμοσμένον τῷ πρωτότυπῳ. Ἀπαντᾷ οὖν σχεδὸν ἀποδίδεται σαφῶς καὶ ἀκριτῶς ἡ βαθεῖα ἐνίοτε ἔννοια τοῦ φιλοσοφικοῦ ποιήματος· καὶ αἱ ἐλευθερίαι τῆς μεταφράσεως εἰς στενὰ περιορίζονται ὅρια. Κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν ὁ ἑλληνικὸς Νάθαν εἶνε μία τῶν ἀρίστων γνωστῶν ἡμῖν μεταφράσεων τοῦ δράματος τούτου εἰς ἑξῆς γλώσσας οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀγγλικῶν ἔξαιρουμένων. Ἡ περίστασις ὅτι κλασικὸν ποίημα καὶ κατὰ τὴν ἔνταλσιν τὴν μεταφράσιν ἀπόλλυται μέρος τῆς καλλοῆς αὐτοῦ, ὅτι ἄλλως ὑπάρχουσιν ἐν ἐκάστῳ τοιούτῳ λέξεις, ἰδέαι καὶ ἐκφράσεις ἀνεπίδεκται μεταφράσεως, τοῦτο δὲν θὰ ἐπηρέσθη τὸν δίκαιον κριτὴν εἰς παρατίμησιν τῆς ἐργασίας· ἐλλείψεις περιέχει αὐτῆ τοσοῦτοι ἐπαισιώδεις, ὥστε ἀποβάνουσι σχεδὸν ἀνάγκη εὐλέγχου.»

— Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' ἀποστέλλῃ κατ' ἕτος εἰς Ἀθήνας δύο καθηγητὰς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ὅπως σπουδάζωσιν εἰδίως τὴν νεοελληνικὴν. Ἐφέτος ἀποστέλλονται οἱ καθηγηταὶ Βιόλας καὶ Γεωργίου.

— Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 27 Σεπτεμβρίου ἔ. ν. τοῦ Corriere del mattino, πρώτῃ ἑφημερίδι τῆς Νεαπόλεως, ὁ γνωστὸς ποιητὴς καὶ φιλέλληνας V. Galimini δημοσιεύει εὐμενῆ βιβλιοκρίσιν τοῦ διηγημένου τοῦ κ. Α. Βικέλα «Λουκῆς Ἄρας.»

— Ἐν τῷ τελευταίῳ τευχῆ τοῦ περιοδικοῦ «Κόσμος» ἐδημοσιεύθη διατριβὴ τοῦ κ. Χελδράτῃ «Περὶ τῶν ἐντομοφάγων φυτῶν ἐν Ἑλλάδι.» Μετάφρασιν τῆς ἀξιοσπουδάστου ταύτης διατριβῆς θέλει καταχωρίσει ἡ «Ἐστία» εἰς ἐν τῶν προσεχῶν αὐτῆς φύλλων.

ΕΙΔΗΞΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῆ 23 Σεπτεμβρίου διεξήχθησαν ἐν Ἀθήναις αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ μετὰ παραδειγματικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, πλὴν αἰματηρῶν τινῶν συγκρούσεων ἐν Ἠλείᾳ καὶ Κεφαλληνίᾳ, ἐπεκράτησε τάξις. Ἐπιτυχόντες βουλευταὶ: Ἀττικῆς: Α. Ψύλλας, Δ. Ράλλης, Δ. Ν. Καλλιφρονᾶς, Τ. Φιλιππῶν, Π. Καλλιγᾶς, Δ. Μ. Καλλιφρονᾶς, Α. Γ. Σκουζῆς, Α. Κατσάνορος. Ἐν τοῖς ἐκλογαῖς καταλόγοις τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς εἶνε ἐγγεγραμμένοι 17,501 ἐκλογεῖς, ἐξ ὧν 10,376 ἐν Ἀθήναις, 2,557 ἐν Πελοποννήσῳ καὶ 4,568 ἐν τοῖς ἀγροτικοῖς δήμοις. Ἐν Ἀθήναις ἐξηγήθησαν 7,759 ἐκλογεῖς. Ὁ ἀ' ἐπιτυχὼν βουλευτὴς Α. Ψύλλας ἔλαβεν ἐν ὅλῳ ψήφοις 9,393. Αἰγίνης: Π. Λογιωτατίδης. Μεγαρίδος: Σ. Δραγοῦρης, Πάγκαλος. Θεσπρωκῶν: Κουκοβλέζας, Οἰκονόμου, Πετασοῦς. Λεσβοῦ: Μπουσπίδης, Λάπτας, Κουτσοπέταλος. Χαλκίδος: Ἀβέρωφ, Φλογαῖτης, Οἰκονόμου, Βουδοῦρης. Σηροχωρίου: Α. Πετσάλης, Τ. Ρούκης. Νέων Ψαβῶν: Παπανικολᾶς, Βρασεσάνος. Φθιώτιδος: Κατούπουλος, Τράκας, Ζουλοῦρης, Χατσοῦκας, Κοντογιάννης. Παρνασσίδος: Κεχαγιᾶς, Καραβέλιος, Σιμόπουλος, Παπακώστας. Λοκροῦ: Σαμαρῆς, Ρούκης, Παπαλοῦκας. Δωριδῶν: Ἀναγνωστόπουλος, Ἀνδρότσου, Κότταρης. Μεσολογγίου: Τριχοῦλης, Μαρῆς, Τσάλας. Βάλτου: Βαλτινός, Ἰσάκος. Τριχωνίας: Μεγαπάνος, Στάτικος. Ἐδρυτανίας: Ζηνοῦπουλος, Χατσοῦπουλος, Βουλπιώτης, Καραϊσκάκης. Ναυπακτίας: Ροντήρης, Σισμάνης, Κελεντζόπουλος. Βοιωτίας: Γρίβας, Κασσιγιάννης, Γεροθανάσης. Πατρῶν: Ρούφος, Ριτάνης, Καντογούρης, Πατρινός, Καλομοῦρτζης, Κουμανιώτης. Αἰγυπιαίας: Μεσοσηνέζης, Μελετόπουλος, Κελεντζόπουλος, Οἰκονόμου, Σ. Πετρεμῆς, Α. Πετρεμῆς, Φωτῆλης, Σολωῆτης. Ἀπέτυχεν ὁ Θρ. Ζαῖμης. Ἡ ἀποτυχία τοῦ θεωρεῖται ἀποτέλεσμα καλπονοθεύσεως ἐν τινὶ δόμῳ. Ἠλείας: Ἐρεσθενίτης, Στεφανόπουλος, Παπακωστακόπουλος, Ἀδερνιῶν, Δαραλέξης, Πετραλιάς. Μαντινίας: Χριστόπουλος, Ταρπακόπουλος, Σαγιώτης, Ῥεβελιώτης, Πετρινός, Σακελλαρόπουλος. Κυνηυρίας: Θερμογιάννης, Σταματοῦπουλος, Καλλιτσης, Καρδαράς. Γορτυνίας: Νικολάουλος, Πλαπούτας, Ροῖλος, Μπούκουρας, Θ. Δεληγιάννης, Μαντζουράνης. Μεγαλοπόλεως: Κατριβάνος, Μπούκωντας, Κοσονάκος. Ακαδημαίων: Βαρθολομίου, Κορφιωτάκης, Βαλασόπουλος, Τζιβανόπουλος, Δημητρακάκης, Μελετόπουλος. Γυθείου: Κοσονάκος, Πετροπολάκης. Οἰθύλου: Κυριακούλης Π. Μαυρομάχης, Γιαννοῦκος, Μαυρομαχάλης, Α. Α. Μαυρομαχάλης, Σαράβας. Ἐπιδαύρου Αιμητῆς: Παπαμαχαλόπουλος, Ρίτσος, Καπιταίνης. Καλαμών: Πετρόπουλος, Κάρτανας, Τζάνης, Φλέσσας. Μεσσηνίας: Α. Κουμουνοῦρος, Κ. Κουμουνοῦρος, Μπούτος, Ἀντωνόπουλος. Κυλλίας: Μισορλής, Καραπαῦλος, Τριγγέτας. Τριφυλίας: Σωτηρόπουλος, Ἀναστασόπουλος, Πατριδῆς, Γιαλιᾶς. Ὀλυμπίας: Ζαφειρόπουλος, Χριστόπουλος, Αμπερούλιας. Ναυπλίας: Εὐθυμίουπουλος, Φαρμακόπουλος. Ἄργους: Παπαλεξόπουλος, Τσώκρης, Γεωργαντᾶς. Κορινθίας: Δεληγιάννης, Α. Νοταρᾶς, Σ. Νοταρᾶς, Δημητριάδης, Σταυρόπουλος. Σπεσῶν: Μπούμπουλης, Λεωνίδας. Ἐρμιονίδος: Μήλησης, Ζέρβας. Ἰθώδας: Βουλγαρης, Κριεζῆς, Γκίκα. Τροιζηνίας: Κορυζῆς, Δουζίνας. Κυθῶρων: Κοντολέων, Κορώναιος, Κασιμάτης. Σύρου: Γρυπάρης, Δούμας, Σκουλοῦδης, Καράλης. Ἐπέτυχεν ὁ δαυρογὸς τῶν Ναυτικῶν Μπούμπουλης, ὅστις καὶ ὑπέβαλε τῷ προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως τὴν παρατίθεισιν τοῦ. Κέας: Ζάνος, Συνοδινός, Νομικός. Κερκίρας: Πολυλάς, Βασιλάκης, Παπατινάκος. Μεσσηνίας: Ζερβός, Τζουζουανάτος, Σταμούλης. Ὀρους: Κωνσταντᾶς, Προδατᾶς, Νικοκόπουλος. Λευκάδος: Σ. Βαλαωρίτης, Ε. Βαλαωρίτης, Σέρβος. Κρανταίας: Βαλαωρίτης, Μεταξᾶς, Κατσαῖτης, Μοντεσάντος. Σάμης: Φλωριάς, Ἀντόκος, Ζερβός. Πάλλης: Τρεῖς ἀδελφοὶ Ἰακωβάτοι. Ἰθάκης: Πεταλάς, Στάτικος. Παξῶν: Κάτγας, Ζακύνθος. Ρόμους, Λομβάρδος, Βοῦλτσος, Νέγκας, Λούτζης: Καραστῆς. Ἀντινιάδης, Πεζᾶς, Χατζηκολῆς, Παπαγεωργίου, Καραβᾶς. Ἀπέτυχεν ὁ συνδιαμότης τοῦ Α. Κωστατάου. Σκοπέλου: Σκαβέντος, Γραβᾶκης. Νάξου: Δαμηράλης, Μυκωνίος, Κρίστης.

L'UNIVERS ILLUSTRÉ.

Εἰκονογραφημένη ἑφημερὴς ἰακδομένη κατὰ σάββατον ἐν Παρίσι, εἰς μὲν 40ν, ἐκ τῆς 16. Ἐτησίᾳ συνδρομῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα φρ. 23.

Ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐστίας πωλοῦνται οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες 7 τόμοι αὐτῆς, ἄδειοι μὲν πρὸς φρ. 5, δεδεμένοι δὲ πρὸς φρ. 8.